

Leon XIII: Dary Ducha Świętego

Człowiekowi sprawiedliwemu, prowadzącemu życie w łasce Boskiej i działającemu przez odpowiednie cnoty, potrzeba owych siedmiu darów, które właściwie nazywają się darami Ducha Świętego. Dzięki ich dobrodziejstwu duch zostaje oświecony i przygotowany, by łatwiej i skuteczniej poddawał się Jego głosom i pobudzeniom – z okazji Uroczystości Zesłania Ducha Świętego przypominamy fragment encykliki Ojca Świętego Leona XIII „Divinum Illud” dotyczącej tej tematyki.

Zamieszkiwanie Ducha Świętego w pobożnych duszach na wiele sposobów pociąga za sobą hojne niebieskie dary. (...) W darach tych zawierają się owe tajemne ostrzeżenia i poruszenia, które przez pobudzenie Ducha Świętego powstają w umysłach i duszach. Gdy zaś ich braknie, nie ma nawet początku dobrego życia ani postępów, ani zbawienia wiecznego. Ponieważ głosy te i poruszenia powstają w duszach w sposób ukryty, dlatego na stronicach Pisma św. nieraz są porównania do tchnienia wiatru, zaś Doktor Anielski świadomie je przypisuje odruchom serca, którego cała siła ukrywa się w ożywiającym je: „Serce wywiera jakiś ukryty wpływ i dlatego Duch Święty jest porównywany do serca, które niewidzialnie ożywia i jednoczy Kościół”.

Ponadto człowiekowi sprawiedliwemu, prowadzącemu życie w łasce Boskiej i działającemu przez odpowiednie cnoty (...), potrzeba owych siedmiu darów, które właściwie nazywają się darami Ducha Świętego.

*Dzięki dobrodziejstwu darów
Ducha Świętego duch zostaje
oświecony i przygotowany, by
łatwiej i skuteczniej poddawał
się Jego głosom i
pobudzeniom*

Dzięki ich
dobrodziejstwu duch
zostaje oświecony i
przygotowany, by
łatwiej i skuteczniej
poddawał się Jego
głosom i
pobudzeniom. Dary
te są zresztą tak
skuteczne, że

prowadzą ducha do szczytu świętości i do takiej doskonałości, że dzięki niej mogą trwać, jakkolwiek doskonale, w samym królestwie niebieskim. Pod wpływem tych charyzmatów duch zostaje pobudzony i nakłoniony do pragnienia i osiągnięcia błogosławieństw ewangelicznych, które rozkwitają bujnie jak kwiaty na wiosnę – znaki i zapowiedź szczęścia mającego trwać wiecznie. Szczęśliwe są wreszcie owoce pełne wszelkiej słodyczy i wesela, które wylicza apostoł, a które sprawiedliwym ludziom Duch Święty rodzi i ukazuje już w tym życiu i takimi winni być przez Ducha, „który jest w Trójcy radością rodzącego i zrodzonego, napełniając wszystkie stworzenia ogromną szczodrobliwością i hojnością”.

Tak więc Duch Boży pochodzący od Ojca i Syna w wiecznej światłości samej świętości ukazał się pod osłoną obrazów w Starym Testamencie, następnie wylał wielką swą obfitość na Chrystusa i jego ciało mistyczne, którym jest Kościół, zaś ludzi popadających w przewrotność i zepsucie swoją obecnością i łaską tak zbawiennie przywołał do dobra, aby już nie jak ziemianie z ziemi lecz jak niebianie z nieba znali i pragnęli czegoś całkiem innego.

Fragment encykliki Leona XIII „Divinum Illud” (1897 r.)